

DZIENNIK URZĘDOWY

OBWODU WŁOSZCZOWSKIEGO.

Nr. 2. Włoszczowa, dnia 26. stycznia 1916.

1.

Datki na utrzymanie rodzin polskich legionistów.

Rodziny polskich legionistów, zamieszkałe w Królestwie Polskiem, mają, o ile potrzebują pomocy, prawo do wsparcia tylko pod pewnymi waruukami.

Do tego wsparcia mogą sobie rościć prawo następujące osoby:

Żona i ślubne potomki legionisty, jego rodzice i dziadkowie, nieślubna matka i nieślubne dzieci, rodzice przyrodni legionisty oraz dzieci jego ślubnej żony z pierwszego małżeństwa, w końcu matka i ślubny ojciec nieślubnej matki legionisty.

Roszczenie wsparcia należy zgłosić ustnie lub pisemnie do c. i k. Komendy obwodowej lub podać prośbę do przynależnej komendy posterunku żandarmeryi, która ją przedłoży c. i k. Komendzie obwodowej.

2.

Podwyższenie opłat patentowych.

C. i k. wojskowa generalna Gubernia reskryptem z dnia 23. grudnia 1915, Nr. 20051, zarządziła, że stosownie do nowej ustawy rosyjskiej z dnia 4. października 1914 r. pobierane będą od 1. stycznia 1916 począwszy podwyższone opłaty patentowe.

Podwyżka ta wynosić będzie przy patentach od przedsiębiorstw handlowych I., II. i III. kategoryi, jakoteż od przedsiębiorstw przemysłowych I. do VI. kategoryi 50% normalnych opłat.

Dodatki państwowe na koszta kwaterunku oraz na utrzymanie Sądów gminnych będą pobierane od podwyższonych, wszystkie inne od normalnych opłat patentowych.

3.

Przepisy o postępowaniu doraźnem.

Przypomina się ponownie, że Naczelny Komendant armii rozporządzeniem Op. Nr. 32183 z 16. marca 1915 po myśli § 481 ust. 2. wojsk. proc. kar. zarządził przeciw wszystkim osobom w kraju nieprzyjacielskim, któreby zostały przychwycone w obrębie zakresu władzy oddziałów zmobilizowanych, — postępowanie doraźne za następujące zbrodnie:

1) zbrodnia niedozwolonego werbowania,
2) zbrodnia nakłaniania albo dawania pomocy w celu złamania wojskowej przysięgi służbowej, jakoteż zbrodnia dopomagania zbiegom,

3) zbrodnia szpiegostwa i innych czynów przeciw sile wojennej państwa,
4) zbrodnia zdrady głównej,
5) zbrodnia obrazy Majestatu,
6) zbrodnia zakłócenia spokoju publicznego,
7) zbrodnia powstania,
8) zbrodnia gwałtu publicznego przez złośliwe uszkodzenie kolei, zakładów należących do kolei, środków komunikacyjnych, maszyn, przyrządów lub też innych przedmiotów służących do ruchu kolejowego,
9) zbrodnia gwałtu publicznego, popełniona przez złośliwe działania, albo opuszczenia około ruchu kolei żelaznych wśród okoliczności szczególnie niebezpiecznych,
10) zbrodnia gwałtu publicznego przez złośliwe uszkodzenie państwowych telegrafów i telefonów, albo czynienie w nich przeszkód,
11) zbrodnia gwałtu publicznego przez złośliwe uszkodzenie cudzej własności wedle § 362 wojsk. ust. karnej, w innych aniżeli w punkcie 8 podanych wypadkach, a to, jeżeli czyn karygodny popełnionym został na własności należącej do Skarbu wojskowego lub Obrony krajowej lub też na własności stojącej pod zarządem albo w administracyi tychże Władz, dalej bez względu na wyżej wymienione okoliczności, jeżeli szkoda wyrządzona, czy to jednorazowo czy też przez kilkakrotne działanie, przenosi kwotę 1000 koron
12) zbrodnia morderstwa,
13) zbrodnia zabójstwa,
14) zbrodnia podpalenia,
15) zbrodnia rabunku,
16) zbrodnia kradzieży wedle §§ 457—465a, 466—467 wojsk. ustawy karnej i sprzeniewierzenia wedle § 472 wojskowej ustawy karnej, jeżeli wartość tego, co czy to jednorazowo, czy też przez kilkakrotne działania ukradzionem, względnie sprzeniewierzonem zostało, przenosi 1000 koron,—dalej zbrodnia sprzeniewierzenia wedle § 474 wojsk. ust. karnej i zbrodnia oszustwa wedle §§ 502—506 wojsk. ustawy karnej jeżeli wartość tego, co sprzeniewierzonem lub wyłudzonem zostało, przenosi 2000 koron.

Przepisy o postępowaniu doraźnem będą stosowane w całej pełni także w wypadkach usiłowania, współwiny i uczestnictwa w tych zbrodniach, za które grozi postępowanie doraźne.

Ostrzega się ponownie przed popełnianiem wyż wymienionych zbrodni, gdyż te będą karane śmiercią przez powieszenie, względnie przez rozstrzelanie.

Wójtowie i sołtysi mają się starać, aby niniejsze przepisy o postępowaniu doraźnem **ponownie podane zostały do wiadomości całej ludności.**

4.

Wizytator całego szkolnictwa w Polsce.

C. i k. Generalne Gubernatorstwo powierzyło przydzielonemu do służby radcy szkolnemu Dr. Maryanowi Reiterowi funkcye wizytatora całego szkolnictwa (z wyjątkiem seminaryów duchownych) po całym austryacko-węgierskim okupowanym obszarze w Polsce.

O tem zawiadamia się Zarządy wszystkich szkół.

5.

Dnie szkolne wolne od nauki i ferye.

1) Wszystkie rzymsko-katolickie niedziele i święta.
2) 4. października jako w dzień Imienin Jego Cesarskiej Mości Cesarza Franciszka Józefa I.
3) Święto patrona kościoła parafialnego.
4) Ferye Bożego Narodzenia od 24. grudnia do 2. stycznia.
5) Ferye Wielkanocne od środy przed Wielkanocą aż do środy po Wielkanocy.
6) Zielone święta.
7) Ferye letnie od 1. lipca do 31. sierpnia.

Rok szkolny rozpoczyna się we wszystkich szkołach Obwodu w dniu 1. września i kończy się dnia 30. czerwca.

6.

Paszporty. — Obowiązek legitymowania się przy podróżach do i z obustronnych obszarów okupowanych.

W porozumieniu z Cesarską Niemiecką Generalną Gubernią w Warszawie ustalono — z zastrzeżeniem późniejszego porozumienia się w sprawie ułatwienia ruchu ludności na obszarze całej Polski — tymczasowo w sposób następujący obustronne warunki dla przekroczenia granic między c. i k. Generalną Wojskową Gubernią w Lublinie a Cesarską Niemiecką Generalną Gubernią w Warszawie:

I.

Podróże z austryacko-węgierskiego obszaru okupowanego do Cesarsko-Niemieckiego obszaru okupowanego.

Do podróży do Cesarskiego Niemieckiego obszaru okupowanego potrzebny jest:

1) Paszport.
2) Szczególny wykaz.

ad 1) Paszport wystawiony przez c. i k. austryacko-węgierskie Komendy stosownie do rozporządzenia Naczelnego Komendanta armii z dnia 25. sierpnia 1915, Nr. 35 VBI, uważany będzie jako wystarczający.

ad 2) »Szczególny wykaz« wystawia centrala paszportowa Generalnej Gubernii w Warszawie.

W tym celu należy paszport przesłać — z dokładnem podaniem celu podróży i czasu jej trwania — przydzielonemu do Generalnej Gubernii w Warszawie zastępcy austryacko-węgierskiej Komendy Naczelnej. Paszport zostanie następnie do urzędu, który go przesłał, zwrócony przez Cesarską Niemiecką centralę paszportową lub przez zastępcę c. i k. Komendy Naczelnej, w razie zaś zezwolenia na podróż zostanie »Szczegółowy wykaz« dołączony celem doręczenia go petentowi.

II.

Podróże z Cesarsko-Niemieckiego obszaru okupowanego do austryacko-węgierskiego obszaru okupowanego.

Do podróży do austryacko-węgierskiego obszaru okupowanego potrzebny jest:

1) Paszport:

2) Wiza paszportu.

ad 1) Paszport wystawiony przez Cesarsko-Niemieckie Komendy lub władze, stosownie do obowiązujących obecnie przepisów (Cesarsko-Niemieckie rozporządzenie z dnia 16. grudnia 1914, Nr. 4577, i rozporządzenie Generalnej Gubernii w Warszawie z dnia 10. września 1915, Oddział II. b Nr. 3188) odpowiada żądaniom rozporządzenia Naczelnego Komendanta z dnia 25. sierpnia 1915, Nr. 35 V. B. I., i uważa się go za wystarczający.

ad 2) Wiza paszportu uskuteczniona być może w samej c. i k. Naczelnej Komendzie Armii lub w jej miejscach rewizyjnych w Szczakowej, Krakowie, Rozwadowie i Lwowie, u przydzielonego do Generalnej Gubernii w Warszawie zastępcy c. i k. Naczelnej Komendy Armii lub wreszcie w c. i k. Ministerstwie wojny we Wiedniu. Celem uzyskania wizy należy przesłać paszport do jednego z powyżej wymienionych miejsc. Należy przytem — oprócz zawartych już w paszporcie danych — podać, cel, powód i czas trwania podróży.

Po zaopatrzeniu go w danym wypadku w wizę, zostanie paszport przez tę c. i k. władzę, do której wniesiono prośbę o zawizowanie, zwrócony urzędowi, który go przesłał.

7.

Ustanowienie rakarzy (oprawców) gminnych.

§ 1.

Rakarze podlegają bezpośrednio też gminie, w obrębie której mieszkają. Nadzór nad rakarzami należy do c. i k. Komendy obwodowej.

§ 2.

Do obowiązków rakarza (oprawcy) należy:

a) Utrzymywanie urządzonych wedle przepisów rakarni i grzebowisk.

b) Odwiezienie wskazanych mu przez osoby prywatne, względnie przypadkowo znalezionych padlin i zagrzebanie na grzebowisku.

c) Zabijanie, otwieranie padliny, ściąganie skóry i uzyskanie odpadków ze zwierząt, w razie gdyby właściciele tegoby sobie życzyli.

d) Doniesienie do odnośnej gminy o większej ilości wypadków wśród zwierząt w razie, jeżeli się zdarzą w ciągu kilku dni w jednej i tej samej zagrodzie lub w kilku obok leżących zagrodach, nawet wtedy, gdy nie są na tle zakaźnym, w końcu doniesienie o zarazach.

e) Przedsiębranie obław na psy na zarządzenie Władzy.

f) Chwytanie, przechowywanie i zabijanie psów podejrzanych o wściekliznę i tych wszystkich psów, które Władza oznaczy.

W wypadkach chorób zakaźnych dozwolone jest otwieranie i ściąganie skóry z padliny, oraz uzyskanie odpadków tylko na szczególne zarządzenie Władzy politycznej, względnie na zarządzenie komisyi mającej na celu stłumienie zarazy.

§ 3.

Do chwytania psów ma przy obławach posługiwać się oprawca w miastach i wsiach arkanami z drutu lub sznura.

§ 4.

Psy schwytane lub zabite w czasie istniejącej wścieklizny, względnie podejrzane o wściekliznę należy umieścić w rakarni i donieść o nich natychmiast w sposób ustawą przepisany. Wszystkie te psy należy zachować aż do zarządzenia Władzy. Psy żywo schwytane mają być umieszczone w przeznaczonych klatkach, dobrze zamknięte i karmione.

§ 5.

Z wyjątkiem oprawcy nie wolno nikomu ściągać skóry z padliny, grzebać ją lub w jakikolwiek sposób rozporządzać nią i dlatego jest właściciel pa-

dliny obowiązany o padnięciu donieść rakarzowi (oprawcy).

§ 6.

Skoro tylko otrzyma oprawca doniesienie o padnięciu zwierzęcia, ma padlinę natychmiast odwieźć — najdłużej do 12 godzin — i zawieźć na grzebowisko celem pogrzebania w sposób przepisany ustawą.

Przy tej sposobności ma się oprawca dowiedzieć o okolicznościach, wśród których zwierzę zginęło, jakoteż o tem, czy nie zdarzyły się w okolicy inne podobne choroby wśród zwierząt, aby mógł osądzić czy w tym wypadku niema zarazy; — nie wolno mu jednakże wchodzić do innych stajen.

W razie jeżeli zachodzi podejrzenie zarazy już przed przewiezieniem padliny, — należy ją zostawić na miejscu pod nadzorem; — w razie jeżeli dopiero na grzebowisku podejrzenie to powstanie, należy tamże padlinę pozostawić i w obu wypadkach natychmiast donieść Władzy i oczekiwać jej zarządzenia.

Przy istniejącym pomorze bydła dotyczy to w obwodzie zakażonym każde zwierzę przeżuwające.

§ 7.

W razie jeżeli ktoś na własną rękę ściągnął skórę lub zakopał padlinę, ma oprawca zawieźć jeszcze nie zakopaną padlinę na grzebowisko i tamże pogrzebać, a jednocześnie natychmiast o tem donieść, — w razie jeżeli padlina jest już zagrzebana, ma oczekiwać oprawca dalszych rozkazów od Władzy, którą należy natychmiast o tem zawiadomić. W razie jeżeli Władza zarządzi odgrzebanie padliny i zagrzebanie jej na grzebowisku, obowiązany jest oprawca wykonać to na koszt ponoszącego winę za wynagrodzeniem, które w każdym wypadku oznaczy Władza.

§ 8.

Oprawcy wolno zabić zwierzęta przekazane mu przez osoby prywatne tylko w razie, **gdy one nie są podejrzane o chorobę zakaźną.**

Zabite ma być zwierzę na grzebowisku, o ile ono może być przeprowadzone tamże w stanie żywym.

W wypadkach zarazy może tylko Władza polityczna wydać pozwolenie, względnie nakaz zabicia zwierzęcia, przyczem Władza wyda za pośrednictwem komisyi mającej na celu stłumienie zarazy odpowiednie zarządzenia i oznaczy miejsce zagrzebania.

§ 9.

Odpadki padłego, względnie zabitego zwierzęcia wolno w wypadkach, w których nie zachodzi podejrzenie zarazy, wydać właścicielowi lub innej osobie dopiero wtedy, gdy odpadki zostaną przez oprawcę w sposób przepisany odkażone.

§ 10.

Oprawcy należy wynagradzać za wszelkie czynności dotyczące jego zawodu, wedle taryfy ustanowionej przez gminę.

Tu należy przedewszystkiem uwzględnić, że odpadki padłego lub zabitego zwierzęcia, jak skóra itd. są własnością odnośnego właściciela.

Wynagrodzenie ma uiścić:

I. Gmina:

a) za peryodyczne i specyalne obławy psów;
b) za wywiezienie i grzebanie znalezionej padliny, o ile właściciel jest nieznany;
c) za przewiezienie i grzebanie padliny we wszystkich wypadkach chorób zakaźnych;
d) za zabicie, przewiezienie, otwieranie i grzebanie zwierząt przeznaczonych przez gminę ze względów sanitarno-policyjnych.

II. Osoba prywatna:

a) za odwiezienie i grzebanie padliny należącej do osób prywatnych;
b) za zabicie zwierzęcia i otworzenie padliny na żądanie osoby prywatnej;
c) za ściągnięcie skóry i odkażenie w razie, jeżeli nie zachodzi podejrzenie zarazy, i w razie, jeżeli osoba prywatna życzy sobie wydania tych rzeczy;
d) za wygrzebanie i powtórne zagrzebanie padliny zakopanej na własną rękę przez stronę.

Osoby prywatne mogą oprawcę wynagrodzić albo gotówką według taryfy albo przez pozostawienie im odpadków.

DODATEK.

1) Przyjmowanie chorych zwierząt celem leczenia jest oprawcom surowo wzbronionem.

2) We wszystkich ubikacyach rakarni i na grzebowisku musi być utrzymywana wzorowa czystość.

3) Doły na padlinę mają mieć głębokość 2·5 metra, które następnie należy zasypać ziemią i ubić.

4) Do obserwacyi wolno przyjmować chore zwierzęta tylko na polecenie Władzy.

Wszystkie gminy obwodu mają ustanowić oprawcę i o wykonaniu tego polecenia należy donieść c. i k. Komendzie z podaniem imienia i nazwiska i wieku ustanowionego oprawcy.

8.

Ogłoszenie prawomocnego wyroku o podbijaniu cen.

W Imieniu Jego C. i K. Apostolskiej Mości Cesarza i Króla!

C. i k. Sąd komendy obwodowej we Włoszczowej orzekł:

1. Israel Danzinger z Zarzecza,
2. Mendel Goldschmied z Zarzecza,
3. Dawid Danzinger z Zarzecza,
4. Salma Semmel z Włoszczowej,
5. Fischel Semmel z Włoszczowej,
6. Michel Kleinmann z Włoszczowej,
7. Moritz Kleinmann z Włoszczowej,
8. Dawid Kleinmann z Włoszczowej,
9. Leibuś Kleinmann z Włoszczowej,
10. Schmul Kupfermünz z Włoszczowej,
11. Schija Semmel z Włoszczowej,
12. Michel Danzinger z Włoszczowej,

winni są, że w listopadzie 1915 we Włoszczowej zapasy jaj, a więc przedmiotów ogólno-użytkowych, zbierali i handel tymi przedmiotami ograniczali, a to w zamiarze podwyższenia swego zarobku znacznie ponad miarę odpowiadającą stosunkom miejscowym i uzyskania cen, które utrudniają konsumentom nabywanie środków do życia — przez co dopuścili się występku podbijania cen z § 2 ustęp 1 rozporządzenia Naczelnego Komendanta armii z 15. września 1915, Nr. 38 (Dz. rozp. IX).

Za występek ten zostają ukarani w myśl przytoczonego przepisu, a mianowicie:

1. Izrael Danzinger grzywną 140 koron, w razie zaś jej nieściągalności aresztem przez 14 dni.
2. Mendel Goldschmied grzywną 200 koron, w razie zaś jej nieściągalności aresztem przez 20 dni.
3. Dawid Danzinger z Zarzecza grzywną 140 koron, w razie zaś jej nieściągalności aresztem przez 14 dni.
4. Salma Semmel grzywną 800 koron, w razie zaś jej nieściągalności aresztem przez 80 dni.
5. Fischel Semmel grzywną 200 koron, w razie zaś jej nieściągalności aresztem przez 20 dni.
6. Michel Kleinmann grzywną 200 koron, w razie zaś jej nieściągalności aresztem przez 20 dni.
7, Moritz Kleinmann grzywną 400 koron, w razie zaś jej nieściągalności aresztem przez 40 dni.
8. Dawid Kleinmann grzywną 600 koron, w razie zaś jej nieściągalności aresztem przez 60 dni.
9. Leibuś Kleinmann grzywną 700 koron, w razie zaś jej nieściągalności aresztem przez 70 dni.
10. Schmul Kupfermünz grzywną 800 koron, w razie zaś jej nieściągalności aresztem przez 80 dni.
11. Schija Semmel grzywną 140 koron, w razie zaś jej nieściągalności aresztem przez 14 dni.
12. Michel Danzinger grzywną 500 koron, w razie zaś jej nieściągalności aresztem przez 50 dni.

Zarazem na podstawie przepisu § 3 przytoczonego rozporządzenia orzeka się przepadek znalezionych u oskarżonych zapasów jaj, a to:

1. u Izraela Danzingera 8640 sztuk jaj (6 skrzyń)
2. u Mendla Goldschmieda 7200 sztuk jaj (5 skrzyń),
3. u Dawida Danzingera z Zarzecza 8640 sztuk jaj (6 skrzyń),
4. u Salmy Semmla 14580 sztuk świeżych i 43200 sztuk jaj wapiennych,
5. u Fischla Semmla 1800 sztuk jaj,
6. u Michela Kleinmanna 3090 sztuk jaj,
7. u Moritza Kleinmanna 7680 sztuk jaj,
8. u Dawida Kleinmanna 18720 sztuk wapiennych i 4320 sztuk jaj świeżych,
9. u Leibusia Kleinmanna 18000 sztuk wapiennych i 2880 sztuk jaj świeżych,
10. u Schmula Kupfermünza 24480 sztuk, 8640 sztuk i 10560 sztuk, razem 43680 sztuk jaj.

W wykonaniu prawa łaski, przysługującego c. i k. Komendantowi obwodu, jako właściwemu komendantowi, został przepadek zapasów jaj zasądzonym darowany.

9.

List gończy.

Dnia 2. stycznia 1916 r. zbiegł z aresztu polowego w Wierzbniku czeladnik piekarski Antoni Gutkowski, zasądzony wyrokiem sądu wojskowego c. i k. Komendy obwodowej w Wierzbniku, L. cz. K. $\frac{25}{18}$15 w dniu 29. grudnia 1915 za zbrodnię udziału w kradzieży na karę jednorocznego zaostrzonego więzienia.

Gutkowski urodził się w Radomiu w Polsce, jest synem małżonków Wojciecha i Józefy, przynależny do Radomia i ostatnio tamże zamieszkały, w wieku lat 30, wyznania rzymsko-katolickiego, żonaty, z zawodu czeladnik piekarski, był poprzednio za kradzież karany.

Tenże jest średniego wzrostu, ma podłużną twarz, niebieskie oczy, ciemne włosy i brwi, takiż mały wąs, mówi po polsku i po rosyjsku.

Wszystkie komendy i władze bezpieczeństwa uprasza się, by za wyż wymienionym śledziły, w razie przydybania przyaresztowały i odstawiły go do aresztu polowego c. i k. Komendy obwodowej w Wierzbniku.

Sąd wojskowy
c. i k. Komendy obwodowej w Wierzbniku.

C. i k. Komendant obwodu:

EMIL von ELTZ, pułkownik, wł. r.

Kraków. — Druk W. L. Anczyca i Sp.